

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7395/2022
22.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хацића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., против туженог "Ал стакло плус" д.о.о. Блаце, чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 254/22 од 17.03.2022. године, у седници одржаној 22.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 254/22 од 17.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 254/22 од 17.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 28/2021 од 01.12.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу да на име дела неисплаћене накнаде за рад код туженог у трајању од 50 радних дана у току јула, августа и септембра месеца 2020.године, рачунајући по 3.000,00 динара по једном радном дану, исплати тужиоцу 85.100,00 динара, са законском затезном каматом од 01.10.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати 51.108,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 254/22 од 17.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада за обављени рад по основу уговора о делу из члана 600. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. став 1. ЗПП, у овом случају нису испуњени. Не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу примене члана 600. Закона о облигационим односима, који се односи на права и обавезе који настају за уговорне стране по основу закљученог уговора о делу, већ решавање тих питања зависи од конкретног чињеничног и правног односа у свакој парници посебно. Због наведеног, законом прописани услови за примену института посебне ревизије, у конкретном случају нису испуњени, односно није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Поред наведеног, у ревизији тужени није приложио судске одлуке из истог или сличног чињеничног или правног односа, у којима је другачије одлучено, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу суду ради дуга тужилац је поднео 04.02.2021. године, а вредност предмета спора је 85.100,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

У конкретном случају ради се о поступку у спору мале вредности, у ком вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**